

Streektaal

Buurt Bonnen Boekje

'Ik ben blij verrast'

'Een cadeautje voor de stad!' Dat was mijn eerste reactie toen ik hoorde van de zogenoemde Vogelaar Vouchers. Vanaf november 2008 konden Hengeloërs ideeën indienen voor de buurtbonnen. Bewoners kregen de mogelijkheid om plannen in te dienen en ook zelf uit te voeren. Plannen die moeten zorgen dat er meer samenhang, meer samenleven komt in de buurten en wijken.

*Janneke Oude Alink,
wethouder wijkgericht werken*

Ik ben blij verrast. Want de buurtbonnen hebben initiatieven naar boven gebracht in onze stad die er voorheen niet waren. Of die onzichtbaar waren voor ons als gemeente. Bijvoorbeeld een theaterproject. Uitgevoerd met mensen en kinderen uit de wijk. Helemaal niet voor zoveel geld. En dat vind ik zo bijzonder. Dat er door eigen initiatief, eigen inspiratie en creativiteit, met behulp van de buurtbonnen, een prachtig project tot stand is gebracht.

En er zijn natuurlijk ook weer andere prachtige initiatieven geweest.

Een stel oude dames, die als vrijwilliger al jarenlang actief zijn voor andere ouderen in de wijk, hadden een behoefte aan een servies. Nou zou je denken: moet je dat nou betalen uit buurtbonnen? Ja, achteraf gezien zeker wel. Ik ben er geweest en ik heb gezien hoe ontzettend blij mensen ermee zijn. Hoe nodig ze het hadden voor hun activiteit. En hoeveel mensen er met veel blijdschap daar elke week bij elkaar komen, met elkaar praten, elkaar ondersteunen. En als je dan met de buurtbonnen dat kunt ondersteunen dan denk ik, dan hebben we een prettige, heel goede prestatie met elkaar neergezet.

Wat ik erg mooi vind om te zien, is de enorme energie en creativiteit van onze burgers, die de buurtbonnen in onze stad teweeg hebben gebracht. Ik hoop ik dat we dit vol kunnen houden.

Dit buurtbonnenboekje is ter informatie en ter inspiratie. Een paar initiatiefnemers komen aan het woord over de uitvoering van hun buurtbon en hun ervaringen daarbij. Het geeft een beeld van de mooie dingen die mede dankzij de buurtbonnen gerealiseerd zijn. En natuurlijk dankzij de inzet van al die vrijwilligers.

Hierbij wil ik iedereen van harte bedanken voor zijn of haar inzet. Dit is wat we nodig hebben in Hengelo!

Kunst in het Tuindorp en facelift wijkcentrum 't Lansink

Ze waren al elf jaar aan het sparen, maar de buurtbon van de gemeente maakte het budget in een klap compleet. Jan Willem Korenromp, voorzitter van Stichting Kunstmarkt: 'In eerste instantie hadden we de buurtbon aangevraagd voor onze jaarlijkse kunstmarkt in het Tuindorp. We zitten namelijk altijd wat krap en wilden daarom wat meer advertenties zetten. Vorig jaar kwamen we echter goed uit met de kosten. Ik heb de gemeente toen gevraagd of we de buurtbon niet mochten gebruiken voor onze langgekoesterde wens van een kunstwerk in het gebied van de kunstmarkt. En dat mocht. Geweldig, want in onze wijk staat helemaal geen kunstwerk. We zijn nu samen met de kunstcommissie van de gemeente aan het kijken van welke Hengelose kunstenaar we een kunstwerk willen plaatsen. We willen dat dit jaar voor de kunstmarkt hebben geplaatst.'

Jan Willem Korenromp heeft ook in zijn functie van voorzitter van wijkcentrum 't Lansink een buurtbon aangevraagd. Ook die is gehonoreerd en dat betekent dat het wijkcentrum binnenkort een inwendige facelift krijgt. 'Wij gaan een aantal dingen die gedateerd zijn vervangen, zoals verlich-

ting, gordijnen, de tv. Daarvoor stellen we nog een precies plan op. Veel mensen zullen hiervan genieten. Ons wijkcentrum krijgt jaarlijks wel zo'n 35.000 bezoekers. Ik vind het belangrijk dat de buurtbon wordt gebruikt voor zaken waarvan zoveel mogelijk mensen kunnen genieten. Dat zou ook mijn advies zijn aan mensen die een buurtbon willen aanvragen. Dat ze kijken naar wat ze er nu precies mee willen en naar hoeveel mensen ervan zullen genieten. Het is geweldig dat er een pot geld bestaat voor allerlei buurtinitiatieven, maar er moet naar mijn mening wel kritisch gekeken worden naar wat er met het geld wordt gedaan.'

Niets dan lof heeft Jan Willem Korenromp voor het initiatief van de buurtbonnen. 'Het is allemaal uitstekend verlopen. We

'Veel wijkbewoners zullen ervan genieten.'

konden ook altijd met onze vragen terecht bij de afdeling die er over ging. Binnenkort kunnen de mensen in

Tuindorp en ook andere Hengeloërs het gehele jaar genieten van kunst in onze wijk!

Speeltoestellen op sportpark 't Wilbert

Mirjam Damveld heeft als bestuurslid van voetbalvereniging Achilles '12 zich ingezet voor het krijgen van speeltoestellen op Sportpark 't Wilbert. Ze vertelt. 'Onze vereniging vindt het belangrijk om betrokken te zijn bij de wijk Hengelose Es waarin ze zich bevindt. Daarom zetten we sinds een aantal jaren onder meer buurtgerichte activiteiten op. We vonden dat speeltoestellen op het sportpark niet alleen geweldig zouden zijn voor de kinderen die hier komen sporten, maar voor alle kinderen uit de buurt. Toen ik van de buurtbonnen vernam, heb ik dan ook meteen een aanvraag ingediend. En die werd gehonoreerd.'

Het heeft een jaar geduurd voordat de speeltoestellen er stonden. Mirjam Damveld: 'Omdat er zoveel gemeentelijke disciplines bij waren betrokken, werkte de procedure stroperig. Verder vertraagde de uitvoering door personele wisselingen bij de gemeente. Een handreiking die ik dan ook voor de toekomst wil geven, is dat de afstemming en de uitvoering in handen liggen van één persoon. Ook is het wellicht een idee dat organisaties een handleiding bij een beschikking

meegestuurd krijgen zodat ze beter weten hoe het vervolgproces verloopt.'

Mirjam Damveld rondt af. 'Ik wil graag benadrukken dat we erg blij zijn met de speeltoestellen.

Ze staan op een mooie plaats. Dicht bij het hoofdveld en in de buurt van het terras waar-

door er goed toezicht op is. De toestellen zijn een ware aanwinst voor de buurt. Voor Achilles '12 is deze verfraaiing van het sportpark de opmaat naar het honderdjarig jubileum.'

**'Een opmaat
naar ons
honderjarig
jubileum.'**

‘De buurtbon heeft de afstand tussen burgers en gemeente verkleind’

Het groene licht, dat mocht Henk Jan Tromp geven voor de buurtbonaanvragen die positief waren beoordeeld. Als sectormanager Wijkzaken van de gemeente Hengelo is hij eindverantwoordelijk voor de buurtbonnen. Veel aanvragen heeft hij van de belangrijkste penningstreek, de handtekening, voorzien. Henk Jan Tromp: ‘De buurtbonnen zijn tot nu toe een zeer succesvol project geweest. Dat komt omdat het laagdrempelig is en er weinig voorwaarden aan verbonden zijn. Ook is er veel publiciteit aan gegeven. We hebben voor drie jaar gelden gekregen en er zijn twee rondes aanvragen geweest. Er volgt nog een derde ronde en er is een toezegging dat er nog een jaar achteraan komt.

Opvallend is dat er veel aanvragen zijn ingediend door burgers waarmee we anders nooit te maken hebben. Er zijn echt andere doelgroepen bereikt. De buurtbon heeft de afstand tussen burgers en gemeente verkleind. Jammer is wel dat sommige doelgroepen weinig aanvragen hebben ingediend, zoals allochtonen. Dat blijkt ook landelijk het geval te zijn. De aanvragen werden na ontvangst eerst beoordeeld of ze voldeden aan de voorwaarden. Hierna boog een groep van inhoudelijk deskundigen zich erover. Gekeken werd bijvoorbeeld of er een vergunning vereist was of dat er geen problemen waren als het om zaken als onderhoud ging. Waren er geen belemmeringen, dan konden we de aanvraag al binnen vier weken honoreren. In principe waren de buurtbonnen bedoeld voor wijken waar sprake is van enige achterstand. In Hengelo hebben we de gelden gelijk verdeeld over de drie stadsdelen.’

De buurtbon is bedoeld om de samenhang in de wijk te vergroten. Kan gesteld worden dat dit doel is bereikt? Henk Jan Tromp: ‘Dat is moeilijk te zeggen. We zijn nu de eerste twee rondes aan het evalueren. Vergroting van de sociale cohesie is vaak een langdurig proces. En hoe moet je zoiets meten? We hebben wel kunnen constateren dat veel mensen enthousiast waren om iets voor hun eigen buurt of wijk te krijgen. Vaak iets wat ze al een tijd graag wilden. Dat is mooi. Ik hoop dat dit positieve gevoel blijft. Dat mensen het enthousiasme houden om wat voor hun buurt te doen. Dat het niet blijft bij dit eenmalige cadeautje.’

*Henk Jan Tromp,
sectormanager Wijkzaken*

Speeltoestellen in de Werninkhofstraat

Patricia de Jonge, een alleenstaande moeder, zag het met lede ogen aan. De Werninkhofstraat waarin ze altijd met veel plezier had gewoond, ging achteruit. Er werd een drugsspuit op straat gevonden, drank op het speelveldje en veel te hard gereden. Een bijna-ongeluk met haar dochter maakte dat het nu echt tijd werd voor actie. Patricia de Jonge vroeg buurtbonnen aan voor een speeltoestel en daar bleef het niet bij. Ze vertelt: 'We hebben twee bonnen gekregen en gebruikt voor de aanschaf van speeltoestellen. Al jarenlang waren de speeltoestellen verwijderd van ons speelveldje. Kinderen verveelden zich en hingen rond. Ik verwacht dat de speeltoestellen bijdragen aan de saamhorigheid en de leefbaarheid in de straat. Dat de kinderen zich weer lekker kunnen vermaken, ook de kinderen uit de omliggende straten. Maar ik vind daarbij dat je niet alleen dingen moet gaan eisen, maar ook zelf wat kunt doen. Dus heb ik een schoonmaakactie-/straatfeestdag georganiseerd en veel sponsoren gezocht. Die dag is geopend door de wethouder. Afgelopen december hebben we een gezellige kerstborrel in de straat gehad. Bij deze activiteiten waren ook de gemeente, Scala, Welbions, De Slinger, BHM en notaris Suwijn aanwezig.' De verwachting is dat de speeltoestellen voor de zomervakantie zijn geplaatst. Patricia de Jonge: 'We hebben niets dan lof, maar het zijn wel lange processen

voordat er daadwerkelijk iets staat. Ik had het graag wat soepeler en sneller gehad. Misschien is het een idee dat er bij de gemeente een commissie buurtbonnen komt met een paar mensen erin zodat er minder schakels zijn. Natuurlijk moeten we wel alle regels in acht nemen en de veiligheid, maar er kan ook

'Een speeltoestel draagt bij aan saamhorigheid en leefbaarheid.'

wel eens afgestapt worden van de normale werkwijze. Mijn advies aan eventuele andere aanvragers is om een serieuze aanvraag in te dienen

en te laten zien dat je ook zelf wilt meewerken. Dan is veel mogelijk. We zullen juichen als straks de speeltoestellen er staan. En we hopen dat dit een aanzet zal zijn tot een verdere verbetering van onze straat.'

Kulturhuske in de Berflo Es

Het is de hoogste tijd dat mensen elkaar ontmoeten. Helemaal na de moord op Theo van Gogh, vindt Henk van de Wetering, bewoner van de Berflo Es. Hij vroeg daarom een buurtbon aan om vanuit die doelstelling bewoners in de Berflo Es bij elkaar te brengen. Want in Twente bestaat nog wel noaberschap, maar mensen trekken zich toch in hun eigen clubjes terug. Een bijzonder project werd met de buurtbon gerealiseerd. Een kulturhuske in de Berflo Es. Henk van de Wetering: 'In een sloopwoning dat ons werd toegewezen, hebben we een minitheater gemaakt en een programma samengesteld. Vanaf maart 2009 zijn we gaan draaien. In het begin hadden we een keer per week een activiteit, maar in november toen het ten einde liep wel vier keer per week. Woningbouwcorporatie Welbions heeft de energie en internet betaald. Gemeente, Scala en Crea hebben ondersteuning en mankracht geboden. Dat was heel fijn want zoiets moet je goed opzetten. Daarom is ook besloten geen alcohol te schenken. Daar krijg je trammelant mee en daarbij drinken moslims geen alcohol. Op het programma hebben kookworkshops gestaan, optredens en theatersportworkshops. We hebben zelfs een heuse huisband geformeerd. Ik speel op een trommelkist (Cajun) en mijn Turkse buurman Burhan de sas. Met nog een paar mensen erbij was de band Holland-Hallal een feit. Geweldig!'

'Holland-Hallal is onze huisband geworden.'

De sloopwoning wordt binnenkort daadwerkelijk gesloopt. Net zoals het huis van Henk van de Wetering dat er tegenover staat. Zijn nieuwe huis is al bekend en het nieuwe kulturhuske ook. 'Weer tegenover mijn woning, dat kan geen toeval zijn. We hopen in februari weer opnieuw open te gaan want het project is zeer succesvol geweest. Er zijn veel goede contacten ontstaan, mensen hebben elkaar echt ontmoet. De wekelijkse activiteiten werden zeer gewaardeerd. Daar heb je ook meer aan, dan alleen maar aan één groot jaarlijks feest.' Van het kulturhuske wordt momenteel een dvd gemaakt. Henk van de Wetering: 'We willen ermee laten zien hoe eenvoudig het kan zijn om contacten te leggen in een wijk. En tegen lage kosten. We willen de dvd graag naar alle achterstandswijken in het land sturen.'

Kasbah kunstfestival

In 2008 werd voor de eerste keer het Kasbah Kunstfestival gehouden. Met de bedoeling om het bijzondere aspect van de Kasbah te benadrukken en de bewoners die kunstzinnig bezig zijn, bij elkaar te brengen. Voor de tweede editie vroeg de Kasbah kunstwerkgroep, onderdeel van de bewonersvereniging, een buurtbon aan. Mirjam Val maakte deel uit van de kunstwerkgroep en vertelt: 'Met de buurtbon hebben we het kunstfestival vorig jaar groter kunnen opzetten. We hebben ons gericht op toneel en theater en diverse toneel- en theatergroepen kunnen uitnodigen.'

Mirjam Val vertelt dat de buurtbon een prima ondersteuning van het festival is geweest. Wat beter had gekund was de publiciteit. 'Het was aardig geweest als we in de public relations van het festival meer hadden kunnen samenwerken met de gemeente. En

ik heb een vervolg gemist. Onze aanvraag is gehonoreerd, het festival is geweest, maar er is geen afronding of evaluatie geweest over de buurtbonnen. Er zijn filmopnamen gemaakt bij projecten waaraan een buurtbon heeft

bijgedragen. Ook bij ons festival is gefilmd. Daar hadden we graag iets van gezien. Ik hoop in ieder geval dat

het prima verlopen tweede festival voor de toekomst de inspiratie heeft geboden om door te gaan.'

'Ik hoop dat er inspiratie is ontstaan om door te gaan.'

Spullen voor het buurtfeest

Al 25 jaar is er een buurtfeest in de Else Mauhsstraat, maar de kosten ervan rezen zo langzamerhand de pan uit. Vooral die van de jaarlijks terugkerende zaken die gehuurd moesten worden. De financiële bijdrage moest daarom steeds hoger worden met als gevolg dat niet iedereen meer kon meedoen. Dat kan niet, vond Ingrid Schepers. Zij vroeg daarom als lid van het buurtcomité Rondom de beek een buurtbon aan. Ingrid Schepers: 'Met de buurtbon hebben we de dure dingen aangeschaft zoals een tent en een biertap. Daar hebben we nu vele jaren plezier van. Dit heeft ons weer financiële ruimte gegeven. We kunnen nu weer zonder hulp van de gemeente verder.' Naast spullen voor het buurtfeest, is er ook een tafeltennistafel gekomen. Ingrid Schepers: 'Voor jongeren van 10+ is er niet zoveel in onze buurt. Dus zo'n tafel is zeer welkom. Ook zoiets is een dure aanschaf. Ik vind het belangrijk dat een buurtbon vooral wordt besteed aan zaken die je zelf niet snel kan bekostigen. Je moet goed nadenken over wat je echt wilt en geen misbruik van de bon maken. Wat achteraf alleen niet zo'n goed idee was, is dat we de tafeltennistafel onder bomen hebben geplaatst. Daar zitten veel vogels in. We hopen dat we in de toekomst iets van een overkapping erbij kunnen plaatsen.'

Ingrid Schepers vertelt dat de samenwerking met de gemeente prima is verlopen. 'De mensen waren goed bereikbaar en dachten met ons mee.

'Ik hoop dat er inspiratie is ontstaan om door te gaan.'

We hebben veel aan hun adviezen gehad. Er is wel wat onduidelijkheid geweest over de precieze invulling van de aanvraag. Wat de gemeente precies voor gegevens nodig

had, had vooraf beter moeten zijn aangegeven. Wat ik zeer waardeer, is dat er naderhand ook belangstelling is getoond voor wat we precies hebben aangeschaft. Ik hoop dat we nu meer

mensen in de gelegenheid hebben gesteld om mee te doen met het buurtfeest.'

Bloembakken in de wijk

De wijk Klein Driene. Een oude wijk waarin Piet Klister al vele jaren met veel plezier woont. Een wijk die hem aan het hart gaat. Niet voor niets is hij tien jaar penningmeester van de Bewonersorganisatie Kleine Driene/De Noork. Het stokje draagt hij binnenkort over. In het laatste jaar van zijn penningmeesterschap heeft Piet Klister samen met de voorzitter en de secretaris een drietal buurtbonnen aangevraagd. 'Om er iets mee te doen dat bijdraagt aan meer solidariteit', zo vertelt hij. 'Er zijn veel allochtone mensen in onze wijk komen wonen. Zij maken ook deel uit van onze maatschappij. Veel oudere allochtonen voelen zich eenzaam. We organiseren al elk jaar een wijkmarkt, maar we hebben van een buurtbon nu ook een kerstmarkt georganiseerd. Dat sloeg ontzettend aan. Er waren meer dan honderd kraampjes. We zijn nu bezig met de organisatie van een 55+-dag. Daarvoor worden de 55-plussers persoonlijk uitgenodigd. Het belooft een hele gezellige dag te worden waarin we elkaar wat beter zullen leren kennen. Nu nog mooi weer.'

De derde bon krijgt een op het eerste oog wat eenvoudiger bestemming. Piet Klister: 'Daar schaffen we bloembakken mee aan die we verspreid in de wijk willen plaatsen. We hebben helaas te maken met behoorlijk wat verkeersoverlast. Er wordt veel op de stoep geparkeerd. Dat is ontzettend vervelend, vooral voor de mensen met een rollator of scootmobiel. De

bloembakken zullen de wijk tevens opfleuren en daardoor de leefbaarheid van de wijk vergroten. Onze wijk heeft altijd hoog in het vaandel

'We willen onze wijk hoog op het vaandel houden.'

gestaan en dat willen we graag zo houden.' De bon voor de bloembakken is nog niet besteed. Zoals het

een goede penningmeester betaamt, wil Piet Klister niet overhaast geld uitgeven. 'We gaan onder andere samen met de gemeente goed uitzoeken wat we het beste kunnen aanschaffen. Ik vind sowieso dat een aanvrager goed moet overwegen waaraan een buurtbon wordt uitgegeven.' Met een kleine kritische, financiële noot rond Piet Klister af. 'De bonnen zijn echt geweldig, maar vervelend is wel dat de financiële afhandeling zo lang duurt.'

Serviesgoed voor ‘de huiskamer’

De kleine zaal, ofwel de huiskamer, van het appartementencomplex Het Voskamp, wordt intensief gebruikt. Er wordt wekelijks gebiljart, koersbal gespeeld, de handwerkgroep neemt er plaats en er repeteert een zanggroep. Verder is er natuurlijk de soos. Elke week voor de bewoners en een keer per maand ook voor de wijkbewoners. Het serviesgoed wordt dus vele malen uit de kast gehaald en gebruikt. En dat was te zien ook. Het was in de loop der jaren een mengelmoes van kopjes geworden en er was niet meer genoeg. Mevrouw Watermulder, een van de bewoners vond een nieuw serviesgoed een prima bestemming voor de buurtbon. En dat vond de gemeente ook. Mevrouw Watermulder: ‘We hebben nu weer een mooi servies, koffiekannen en ook theeglazen, die hadden we nog niet. Daarnaast hebben we wat aan de aankleding van de zaal kunnen doen. Zo hebben we kunstboeketjes voor op de tafels gekocht.’

Mevrouw Watermulder vertelt dat ze hulp hebben gehad bij de aanschaf van het servies. ‘We hebben bijvoorbeeld erop gelet dat ouderen de kopjes goed kunnen vasthouden. De bewoners van de 67 appartementen zijn bijna allemaal op leeftijd. De meesten zijn tachtig jaar en ouder en wonen nog zelfstandig. We hebben gekregen wat we graag wilden hebben en we zijn er allemaal

erg blij mee. Het komt echt ten goede aan de hele buurt.’

Het nieuwe servies heeft meteen een duwtje in de rich-

ting voor een grotere opknapbeurt gegeven. Onder tussen zijn ook het meubilair en de gordijnen van de huiskamer vervangen.

‘Wat we graag wilden, dat hebben we gekregen.’

Proat in de stroat

De buurvrouwen Diana Baars en Josefien Geerdink wonen met veel plezier in de Anthoniusstraat. Een straat in de Berflo Es die in het verleden kampte met een niet zo'n goede naam. Veel is er aan gedaan om die weer op te vijzelen. Diana Baars: 'De straat is woonerf geworden. We hebben een prachtige speeltuin in de straat zelf. Dat is echt uniek. In het speeltuingebouw worden door vele vrijwilligers activiteiten gegeven. Josefien is er daar sinds jaar en dag een van. Helaas waren er steeds minder activiteiten. Dat vonden we jammer, want die geven binding in de wijk. We waren al bezig met het project 'Proat in de stroat' om het speeltuingebouw te behouden toen de mogelijkheid voorbijkwam om hieraan een buurtbon te koppelen. We hebben een bon aangevraagd om wat meer financiële armslag te hebben.'

De bon draagt bij aan een gezellige ochtend die een keer in de maand in het speeltuingebouw wordt georganiseerd. Dan staat er een thema centraal. Er komt bijvoorbeeld een spreker of er is een tentoonstelling. Een boekje over de winkeltjes die ooit in de straat waren, staat op de rol. Diana Baars: 'Tussen de dertig en vijftig mensen bezoeken deze ochtend, veelal de wat oudere mensen uit onze straat en de omliggende. Het is ondertussen een vaste groep geworden. De tentoonstelling over de jaren vijftig is door tweehonderd mensen bezocht. Er is duidelijk behoefte aan noaberschap, aan het elkaar leren kennen en samen

dingen met elkaar doen. Er is de afgelopen jaren teveel individualisering geweest. We kunnen vaststellen dat ons project zijn levensvatbaarheid heeft bewezen. Ik vind het systeem van de buurtbonnen geweldig. Er kunnen goede dingen mee worden gedaan. Daarom vind ik het belangrijk dat de gemeente bepaalde criteria stelt aan een aanvraag. Er moet iets met de bon worden gedaan dat in het belang is van een

wijk.' De buurvrouwen hebben maar een bescheiden bedrag aangevraagd en de bodem van de pot komt in zicht. Diana

Baars: 'We weten nog niet hoe we verder moeten. De bescheiden huur van de accommodatie wordt dan mogelijk toch een probleem. Ons doel is ruimschoots bereikt, maar we willen graag verder gaan.'

'De levensvatbaarheid van het project heeft zich echt bewezen.'

De belofte van Twente

'De Belofte van Twente' is de inspanning van onze regio om samen als burgers bij te dragen aan een rechtvaardig en duurzaam leven. En daarvoor gelijktijdig de verantwoordelijkheid te nemen', zo vertelt Isis Zengerink. Samen met Daniël Dirk Kooimans is ze de grondlegger van de stichting 'De Belofte van Twente'. Deze stichting was reeds in oprichting, toen Isis Zengerink, Derde Kamerlid 2008/2009, er een buurtbon voor aanvroeg. 'We zetten de buurtbon in voor ons doel: de Millenniumdoelen en het Handvest van de aarde ('Earth Charter in Actie') onder de aandacht brengen. De Millenniumdoelen zijn in 2000 door de Verenigde Naties vastgesteld. Het Handvest is een wereldwijde, ethische leidraad, een samenhangend geheel van principes. Wij willen vanuit een praktisch idealisme bijdragen aan een betere wereld en dit gezamenlijk, dicht bij huis. Want als je in het klein al niet kunt samenwerken, hoe kun je het dan in het groot?'

'Vanuit een praktische idealisme dragen we bij aan een betere wereld.'

Voor de uitvoering van de buurtbon staat een jaar. De lancering vond plaats in juni 2009 en de uitwerking om tot goede samenwerking te komen met participanten zal een langere tijd in beslag nemen. Isis Zengerink: 'Het is een proces met verschillende

fasen. De afgelopen maanden hebben we ons vooral gericht op: informeren, verbindingen aangaan, mensen en organisa-

ties de kans geven zich betrokken te voelen. Zo hebben we op het Platanenplantsoen aan de Piet Paaltjensstraat twee keer een zogenoemde Yurt gehad, een nomadentent. Daarin werd in juni de lancering gevierd met

een meterslange Twentse krentenwegge. In oktober hebben we daarin meer dan negentig mensen, variërend in leeftijd van 1 tot 92 jaar, mogen begroeten: kinderen van een school in de buurt, De Slinger, Scala, een gemeenteraadslid, de Ruilkring Hengelo, buurtbewoners. Ook hebben we bij de Rotary een lezing verzorgd en er zijn spelen in ontwikkeling.' Isis Zengerink vindt de buurtbon een goed initiatief en prijst de gemeentelijke afdeling die er erover ging. 'De ambtenaren daar waren enthousiast en betrokken. Het proces op zich kenmerkt zich wel door ambtelijke traagheid. Er mogen wel kortere lijnen zijn en een snellere uitbetaling als een aanvraag eenmaal is toegekend. Ook had ik graag meer visie met de wethouder willen delen. We willen natuurlijk verder gaan met 'De Belofte van Twente' als de buurtbon is afgelopen. We hebben veel mensen ervoor kunnen warm maken. De vraag waarvoor we staan is: hoe houden we dat vuurtje brandend?'

Een Jan Toorop op de binnengalerij

Eppo Krol is kunstenaar. Hij houdt van kunst. Logisch. Maar ook van een aantrekkelijke woonomgeving. Dat geeft namelijk binding in een buurt en maakt dat mensen minder snel verhuizen.

Toen Eppo Krol in de krant las over de buurtbon, kreeg hij de wildste plannen. Iets moois moest er met het potje geld worden gedaan, maar vooral iets met blijvende waarde voor de buurt. Na het nodige denkwerk vroeg Eppo Krol een buurtbon aan om de gangen van een flat aan de Jan Tooropstraat waarin hij woont te kunnen verfraaien.

Eppo Krol vertelt: 'De buitenkant van een flat wordt nog wel eens opgesierd met canvasdoe-

ken, maar de gangen binnen zijn zo kaal. Een prima plek om kunst aan op te hangen. Ik heb aan mijn buurtbewoners en de wo-

ningbouwcorporatie toestemming gevraagd om schilderijen aan de muur te hangen. Vervolgens heb ik een kunstcommissie samengesteld. Het was geen enkel probleem om daarvoor enkele bewoners te vinden.

Mijn voorstel was om reproducties van oude meesters aan

'Wie kan er nu zeggen dat hij in een museum woont?'

te schaffen, we wonen tenslotte in de schildersbuurt. Als een kunstenaar meer dan zeventig jaar geleden is overleden, dan mag zijn werk worden gereproduceerd. De kunstcommissie heeft zich gebogen over de vraag welke schilderijen we wilden aanschaffen. Uiteindelijk hebben we er 21 uitgekozen waaronder natuurlijk een Jan Toorop. Het zijn schilderijen geworden waarop veel is te zien; ze moeten ook na jaren nog blijven boeien. De schilderijen omspannen de periode 1450-1900. In december 2009 hebben we de schilderijen uit China ontvangen en mijn mond viel open toen ik ze zag. Ze zijn prachtig, van museale kwaliteit. De schilderijen zijn nu aan het drogen, dat duurt bij olieverfschilderijen een half jaar. De gemeente heeft ons daarvoor kantoorruimte aangeboden. Dat is heel coolant, maar verder heb ik zelf wel vaak

achter dingen moeten aanlopen. De gemeente mag wat mij betreft wel iets meer servicegericht zijn. Na het drogen zullen de schilderijen worden gevernist ter bescherming. Vanzelfsprekend worden ze goed en veilig opgehangen. Op 25 juni is de officiële opening van ons unieke museum op de binnengalerij.'

Speeltoestellen bij tennisvereniging Hercules

De speeltoestellen bij Tennisvereniging Hercules aan het Nachtegaalspad waren hoognodig aan een opknapbeurt of vervanging toe. Dat was binnen het bestuur al meerdere keren aan de orde geweest. Ze waren namelijk kapot en onveilig. De buurtbon kwam daarom als een cadeautje uit de lucht vallen, want speeltoestellen zijn een kostbare aanschaf. Tonny Visser, bestuurslid van Hercules en beheerder van het park en de kantine vroeg de bon aan. Hij vertelt: 'Van de speeltoestellen wordt ontzettend veel gebruik gemaakt. Onze tennisvereniging is de grootste sportvereniging van Hengelo.

We hebben ruim tweehonderd jeugdleden. Maar ook de kinderen uit de buurt spelen erop. Er is hier geen speeltuin in de buurt. Ons park is de gehele dag geopend, alle kinderen kunnen hier altijd terecht. Niet alleen de kinderen zijn blij met de nieuwe speeltoestellen. Ook ouders waarderen het dat er speeltoestellen zijn op ons terrein. Zij nemen vaak hun jonge kinderen mee als ze tennissen. Die kunnen hier veilig spelen, achter de poort, er is altijd toezicht. De toestellen zijn een aanwinst

'Ze zijn een aanwinst voor ons park en Hengelo-Zuid.'

voor ons park en voor Hengelo-Zuid.'

Dat het eerst slechter moet worden voordat het beter wordt, is een cliché dat ook nu weer waar was. Tonny Visser: 'Speeltoestellen plaatsen, houdt veel in. Er moest

heel diep worden afgegraven voor de ondergrond, er werden veel houtvezels neergelegd. De ondergrond van onze nieuwe overkapping had te lijden van het materieel dat eroverheen

reed. Het hele park was op een gegeven moment rommelig. Maar het verliep allemaal uitstekend.

Met natuurlijk op zijn tijd een gehaktballetje erbij. De contacten met de gemeente waren prima. Het is prachtig geworden. De buurtbonnen zijn een uitstekend initiatief die bijdragen aan binding met elkaar. Dat is belangrijk.'

‘Binnen de beleidskaders maken we er iets moois van’

Jacqueline Verhoek is beleidsmedewerker Wijkzaken bij de gemeente Hengelo en heeft onder meer speelbeleid van de gemeente onder haar hoede. Bij de buurtbonnen voor speelplekken is ze nauw betrokken geweest. Ze vertelt hoe het met deze aanvragen, die vaak werden ingediend, is verlopen. ‘Allereerst hebben we beke-

Jacqueline Verhoek,
beleidsmedewerker Wijkzaken

ken of de aanvraag voor een speeltoestel paste binnen het algemene beleid van de buurtbonnen. Als dat het geval was, gingen we bekijken of de aanvraag paste binnen het speelbeleid van de gemeente. Speelvoorzieningen moeten bijvoorbeeld evenwichtig verdeeld zijn over de wijken. En we kijken ook naar de leeftijdsopbouw in een wijk. Verder moet een speelvoorziening passen in het bestemmingsplan. Als dat allemaal geen bezwaren opleverde, werd de buurtbonn gehonoreerd. De aanvragen betroffen soms een uitbreiding van het aanbod aan speeltoestellen in een wijk en soms een aanpassing of aanvulling op een bestaande speelvoorziening.’

Tussen een aanvraag en de daadwerkelijke oplevering van een toestel zit enige tijd. Dat kan ook niet anders, vertelt Jacqueline Verhoek. ‘Je kunt een speeltoestel niet eventjes gauw neerzetten. Niet elk toestel is bijvoorbeeld geschikt voor de openbare ruimte. Er moet naar veel zaken worden gekeken zoals: veiligheid, valdempende ondergronden, inpassing in de omgeving en gevoeligheid voor vandalisme. Pas als iedereen het eens is over het ontwerp, worden de toestellen besteld. En daar zit een levertijd op van acht weken.

Er waren bewoners die het erg leuk vonden om dit gehele proces van dichtbij mee te maken, om eens een kijkje achter de gemeenteschermen te krijgen. Anderen vonden het lang duren en zagen graag meteen een speeltoestel geplaatst. Een leerpunt voor de gemeente is geweest dat we in het beginstadium direct goed over de kaders, zoals veiligheid, ondergronden en eisen van onderhoudstechnische aard, moeten communiceren. Die randvoorwaarden moeten van meet af aan duidelijk zijn. Binnen die kaders is vervolgens genoeg creatieve inbreng mogelijk. Waar we ook tegenaan zijn gelopen, is dat een aanvraag soms niet door de gehele buurt gedragen werd. De buurtbonn ging voor verdeeldheid zorgen, in plaats van de saamhorigheid in de buurt bevorderen. En dat laatste was nou juist het doel van de bonn.’

interviews:

Ageeth Kruk

Opmaak en print:

Grafisch Service Centrum, gemeente Hengelo

Met dank aan alle initiatiefnemers die hun medewerking hebben verleend aan dit boekje

De buurtbonnen worden mogelijk gemaakt dankzij een bijdrage van het ministerie van VROM

